

[Helge Sander]

Et medlem af den kristelige fagbevægelse har arbejdet som underviser og oversætter. Hun har været freelance-ansat hos 2 arbejdsgivere. Hun har ikke fået udbetalt kørselsgodtgørelse fra arbejdsgiverne. Hendes arbejde har primært bestået i undervisning forskellige steder i landet, typisk i det vest-, midt- og østjyske område.

Efter de hidtidige regler har hun kunnet fratrække 2,24 kr. pr. kørt km ved skiftende arbejdssted/arbejdsgiver. Denne mulighed eksisterer ikke længere. Give Kommune har oplyst, at hendes fradrag bliver mere end halveret i 1994. Hun har således et fradrag på kr. 1,17 pr. dag pr. kørt km fra 24-100 km. Kørsel over 100 km pr. dag giver fradrag på 0,2925 kr. pr. km. Hun mister ca. 3000 kr. i fradrag pr. måned. På den baggrund har hun ikke set sig i stand til at fortsætte ansættelsesforholdene.

Svar (22/6 94):

Skatteministeren (Stavad):

Efter min opfattelse har de ændrede regler om befordringsfradrag ikke negative beskæftigelsesmæssige virkninger.

Omlægningen af befordringsfradraget blev gennemført som et led i skattereformen. I forbindelse med den samlede præsentation af reformen blev der offentliggjort en meget omfattende dokumentation, som viser, at 9 ud af 10 får lettelse ved reformen. Hertil kommer, at man ikke kan pille et enkelt element, f.eks. befordringsfradraget, ud, men skal se på summen af de samlede ændringer.

Skattereformen balancerer i sig selv. Bortset fra en midlertidig finanspolitisk lempelse hentes der de samme beløb i skatter og afgifter efter skattereformen som før reformen.

Der hentes bl.a. finansiering gennem en konsekvent beskattning af hidtil lavt beskattede eller helt ubeskattede indtægter. Der rykkes op i skattefradrag og spekulationsmuligheder. En række forskellige erhvervsfradrag, som ikke kendes i andre lande, afvikles. Hertil kommer grønne afgifter og indførelse af arbejdsmarkedsbidrag, som vi kender det i andre lande.

Et af de lønmodtagerfradrag, som har virket meget tilfældigt, som har været umuligt at administrere, og som har skabt ulighed mellem lønmodtagere med ensartede vilkår, har været fradraget for befordringsudgifter ved skiftende eller flere samtidige arbejdssteder.

Dette fradrag er nu afskaffet. I stedet er der åbnet mulighed for, at man inden for nærmere fastlagte rammer kan modtage en skattefri godtgørelse fra sin arbejdsgiver til dækning af rent erhvervsmæssige udgifter. Får man ikke godtgørelse, eller opfylder man ikke betingelserne for denne godtgørelse, har man ret til det almindelige befordringsfradrag ligesom alle andre lønmodtagere. Dette befordringsfradrag er samtidig blevet forbedret ved skattereformen.

De persongrupper, der opfylder betingelserne for den skattefri godtgørelse, bør optage forhandlinger med arbejdsgivermodparten. Hvis man tidligere har været berettiget til befordringsfradrag for kørsel i egen bil til skiftende arbejdssteder, må det i vidt omfang være udtryk for, at man hidtil har fået en »bruttoløn«, som både har dækket en almindelig »nettoløn« og en erhvervsmæssig udgift, som man har afholdt for arbejdsgiveren.

I de tilfælde bør man naturligvis – inden for økonomisk uændrede rammer – aftale en opdeling af bruttolønnen i en nettoløn og en omkostningsdel, som dækkes af arbejdsgiveren.

Der er altså ikke tale om en utilsigtet virkning, men om en konsekvens af den samlede oprydning, der er sket i helt tilfældige regler, som har været næsten umulige at administrere. Ændringerne i befordringsfradragreglerne har således været et nødvendigt og rimeligt led i skattereformen, og den løsning, der er fundet, har sin baggrund i et udredningsarbejde iværksat af den tidligere skatteminister Anders Fogh Rasmussen og med deltagelse af eksterne repræsentanter fra revisororganisationerne og kommunerne m.v.

Spm. nr. S 1480

Til *skatteministeren* (24/6 94) af:

Bodil Thrane (V):

»Vil ministeren oplyse, hvordan erhvervszonekommunerne skal forholde sig ved rådgivning vedrørende dobbelt afskrivning til virksomheder, der enten er beliggende i erhvervszoner eller påtænker at etablere sig dér?«

Begrundelse

Begrundelsen er den, at kommuner, heriblandt Sindal, får modstridende oplysninger om ordningens administration. De oplysninger, der først er indhentet hos Skatteministeri-